

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑/๒๕๖๕

วันที่ ๑๓ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางสาวจันทร์จิรา มุสิแดง ผู้อุทธรณ์
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งให้หยุดประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งอยู่บ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองหงส์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้รับคำสั่งนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดดำเนินกิจการ กรณีไม่มีใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ นับแต่ได้รับคำสั่ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อขอความเป็นธรรม

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ปิดคำสั่ง ณ สถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานตามสำเนาภาพถ่ายการปิดหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือว่าผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๕๕๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๕๕๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๑๔๑๕ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๕๕๗ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๑.๐๕/๓๑๑ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวเกศรา วัฒนสมัย ตำแหน่งนิติกร ชี้แจงในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๕-๑๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ๔) คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๘๕๑๗ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๑๕๕๓

ลงวันที่...

ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ขอย้ายเวลายื่นคำชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อุทธรณ์เพิ่มเติม และมีหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๑๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อุทธรณ์เพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งอยู่บ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองหงส์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งคืนคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ ตรวจพบว่า ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการโดยไม่ปฏิบัติตามใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้หยุดดำเนินการ นับแต่ได้รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๖๔ แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ และเพื่อป้องกันการระบาดของโรค องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ จึงไม่สามารถจัดประชุมได้ เนื่องจากการประชุมเกิน ๒๐ คน ทำให้ไม่สามารถพิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ผู้อุทธรณ์ได้ทำตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว คือได้ยื่นขอรับใบอนุญาต แต่มีเหตุขัดข้องจากฝ่ายเจ้าพนักงานท้องถิ่นเอง ที่ไม่สามารถจัดประชุมพิจารณาได้ มิได้มีเจตนาฝ่าฝืนกฎหมาย การเลี้ยงสุกรได้มาตรฐานทุกอย่าง ขาดแต่ใบอนุญาตเท่านั้น ขอให้จัดประชุมพิจารณาโดยเร่งด่วน เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายเกินสมควร

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำคำชี้แจงแก่อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า ๑) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ ได้ออกข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อใช้บังคับในเขตตำบลหนองหงส์ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ และกิจการของผู้อุทธรณ์เป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ ประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด การเลี้ยงสุกร ถือเป็นกิจการที่ต้องควบคุมตามข้อที่ ๘ ลำดับที่ ๑ (๑) ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเอกสารขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ขาดเอกสารสำคัญหลายรายการ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์นำเอกสารมายื่นเพิ่มเติม แต่ยังคงขาดเอกสารเกี่ยวกับใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารโรงเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์ อันเป็นเอกสารสำคัญที่จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนที่จะก่อสร้างอาคารโรงเรือนเลี้ยงสุกรได้ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ กิจการที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นกิจการควบคุม ผู้อุทธรณ์จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดกิจการและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ เสียก่อนจึงจะสามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้ ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขออีกครั้ง เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบ พบว่ายังขาดเอกสารใบอนุญาตก่อสร้างอาคารโรงเรือนเลี้ยงสุกรอยู่ ประกอบกับมีผู้ร้องเรียนคัดค้านการสร้างโรงเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์รับทราบเป็นหนังสือว่าจะดำเนินการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นประชาชนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้ร้องเรียน และจะประสานไปยังภาคส่วนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุขเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นด้วย แต่เนื่องจากสถานการณ์โควิด-๑๙ ของจังหวัดนครศรีธรรมราชในขณะนั้นถูกกำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุดห้ามจัดประชุมเกินกว่า ๓๐ คน ตามหนังสือสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงแจ้งระงับการออกใบอนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อุทธรณ์ไว้ชั่วคราวจนกว่าสถานการณ์จะคลี่คลาย ๒) ในขณะที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้างโรงเรือน

เลี้ยงสุกร ผู้อุทธรณ์ยังคงก่อสร้างโรงเลี้ยงสุกรต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อมาในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อนำเอกสารใบอนุญาตก่อสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุกรจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมายื่นเพิ่มเติมภายใน ๑๕ วัน นับแต่รับหนังสือ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ จึงได้ส่งคืนเอกสารทั้งหมดไปยังผู้อุทธรณ์ในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันที่ออกตรวจสอบสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้รับเรื่องร้องเรียนและพบว่า ผู้อุทธรณ์ได้นำสุกรแม่พันธุ์มาเลี้ยงแล้ว จำนวน ๘ ตัว และมี ๑ ตัว ที่ได้รับการผสมเทียมไปแล้ว ซึ่งถือเป็นความผิดตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ ข้อที่ ๘ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๒๔ มีความผิดตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มีโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๓) ผู้อุทธรณ์ยังคงเลี้ยงสุกรโดยรับทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดประกอบกิจการ กรณีไม่มีใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว ถือว่าเป็นการปฏิบัติฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพราะยังดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการกิจการ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการ กรณีที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นการถูกต้องแล้ว มิได้มีเจตนากลั่นเกล้ง หรือจงใจสร้างขั้นตอนการปฏิบัติอันเป็นรบกวนสิทธิของผู้อุทธรณ์แต่ประการใด

ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สถานประกอบการของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า ตั้งอยู่ที่บ้านไม่มีเลขที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองหงส์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในบริเวณฝั่งเมืองไสยสี่เขียว ใช้เป็นพื้นที่สำหรับเกษตรกรรม บริเวณที่ใช้ประกอบกิจการที่ดินมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีแนวยาวลักษณะเดียวกับที่ดินอีก ๒ แปลงที่อยู่ติดกันทางด้านทิศเหนือและทิศใต้ มีพื้นที่ประมาณ ๓ ไร่ ๕๕ ตารางวา พื้นที่โดยรอบเป็นสวนยางพารา สวนปาล์ม และพื้นที่ว่างเปล่า มีบ้านเรือนประชาชนไม่หนาแน่นมากกระจายรอบบริเวณสถานประกอบการ โรงเรือนเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์อยู่ห่างจากเทศบาลตำบลสาขาทุ่งสง ประมาณ ๗๓๐ เมตร ด้านหน้าเป็นถนนทางเข้าโรงเรือนเลี้ยงสุกรและบ่อเลี้ยงปลา ยาวจนถึงหน้าโรงเรือนเลี้ยงสุกร โรงเรือนตั้งอยู่กลางแปลงที่ดิน มีที่พักของผู้อุทธรณ์ปลูกอยู่หน้าโรงเรือน เขตพื้นที่ด้านทิศเหนือ ติดกับที่ดินว่างเปล่าของญาติผู้อุทธรณ์ อยู่ระหว่างประกาศขาย ด้านทิศใต้ติดกับที่ดินของผู้ร้องเรียน ด้านทิศตะวันออกติดกับบ้านของผู้ร้องเรียน ถนนซอยและที่ดินว่างเปล่า ด้านทิศตะวันตกติดสวนยางพารา ผู้อุทธรณ์เลี้ยงสุกรไว้ทั้งหมด ๑๕ ตัว เป็นสุกรแม่พันธุ์ ๑๒ ตัว สุกรพ่อพันธุ์ ๑ ตัว และลูกสุกรเล็ก ๒ ตัว ขณะที่เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ลงตรวจ ผู้อุทธรณ์มีสุกร ๘ ตัว จะผสมเทียมแม่พันธุ์สุกรประมาณเดือนละ ๓ - ๔ ตัวสลับกันไป จากนั้นใช้เวลาประมาณ ๑๑๔ วัน สุกรจึงจะคลอดลูก เมื่อลูกสุกรมีอายุประมาณ ๓๐ - ๔๐ วัน น้ำหนักประมาณ ๘ - ๙ กิโลกรัม จะจำหน่ายออก แม่พันธุ์สุกรจะคลอดลูกครั้งละประมาณ ๘ - ๙ ตัว ลักษณะของโรงเรือนเป็นอาคาร ขนาดประมาณ กว้าง ๗ เมตร ยาว ๑๙ เมตร สูง ๕ เมตร หลังคาสูงโปร่งมุง ด้วยแผ่นเมทัลชีท ระบายอากาศได้ดี เปิดโล่งทั้งสี่ด้าน ด้านข้างทั้งสองด้านกั้นด้วยกำแพงอิฐบล็อก สูงประมาณ ๑ - ๑.๕ เมตร เหนือกำแพงขึ้นไปกั้นด้วยสแลน ส่วนด้านทางทิศเหนือกั้นสแลนไม่ตลอดแนว ผู้อุทธรณ์ล้างทำความสะอาดและตัดมูลสุกรในโรงเรือนใส่ถุงปุ๋ยเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อ ล้างทำความสะอาดพื้นโรงเรือนโดยใช้น้ำประปาและใช้น้ำหมักจุลินทรีย์ EM ผสมเพื่อช่วยลดกลิ่นวันละ ๒ รอบ หลังให้อาหารเวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. - ๐๙.๐๐ น. และเวลา ๑๕.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. และตอนเที่ยงจะฉีดน้ำอาบให้สุกร การจัดการน้ำทิ้งโดยรวมรวมน้ำล้างลงรางระบายน้ำ ไหลลงบ่อพักน้ำเสียซึ่งมีขนาดประมาณ ๔ x ๕ x ๑๐ เมตร ต่อท่อระบายน้ำเสียเข้าบ่อเก็บกักที่ ๒ และ ๓ ต่อเรียงกันแบบอนุกรม บ่อที่ ๑ ลึกประมาณ ๑๐ เมตร บ่อที่ ๒ ลึกประมาณ ๒ เมตร และบ่อที่ ๓ ลึกประมาณ ๓ เมตร โดยประยุกต์มาจากบ่อเลี้ยงปลา ผู้อุทธรณ์บำบัดน้ำเสียที่เก็บกักไว้โดยอาศัยลม แสงแดดและจุลินทรีย์ในธรรมชาติช่วยบำบัด ขณะเข้าตรวจมีปริมาณน้ำเสีย

ในบ่อเก็บกักที่ ๑ สูงปริ่มขอบบ่อ หากฝนตกลงมาปริมาณมากอาจไหลล้นไปยังพื้นที่ข้างเคียงได้ เนื่องจากสภาพพื้นที่เป็นที่ลุ่ม จากการสอบถามผู้ร้องเรียนที่อยู่อาศัยห่างจากสถานประกอบกิจการ ทางทิศตะวันออกประมาณ ๗๐ เมตร ทราบว่ามีโรคประจำตัวคือโรคเบาหวาน มีผู้พักอาศัยในบ้านทั้งหมด ๔ คนป่วยเป็นความดันโลหิตสูง เบาหวาน จำนวน ๒ คน ด้านหลังบ้านเป็นสวนปาล์มน้ำมัน เวลาไปสวนจะได้กลิ่นเหม็นมาก เพราะอยู่ใกล้กับคอกสุกร ไม่รู้จักกับผู้อุทธรณ์เป็นการส่วนตัว แต่รู้จักบิดาของผู้อุทธรณ์ เคยพูดคุยตั้งแต่เริ่มสร้างโรงเรือนว่าให้ไปสร้างบริเวณท้ายที่ดินเพราะห่างจากบ้านเรือนประชาชน เมื่อผู้อุทธรณ์ก่อสร้างโรงเรือนซึ่งค่อนข้างใหญ่ สำหรับที่เคยแจ้งว่าจะเลี้ยงเพียง ๘ ตัว จึงทำหนังสือร้องเรียนไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์และนายอำเภอทุ่งสงเพื่อให้ระงับการก่อสร้าง เพราะกังวลว่าถ้าก่อสร้างโรงเรือนและเลี้ยงสุกรจะทำให้เกิดกลิ่นมากขึ้น แม้ยังไม่ได้รับอนุญาตและเลี้ยงแค่ไม่กี่ตัวยังส่งกลิ่นเหม็นก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงโดยรอบ อยากให้เลิกเลี้ยงสุกร จากการสอบถามผู้ที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๓ ราย ปรากฏว่าได้รับความเดือดร้อนทั้งหมด ประสงค์ให้เลิกเลี้ยงสุกรในพื้นที่ดังกล่าวร้อยละ ๔๖.๑๕ เพราะบริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ลุ่มต่ำ เวลาฝนตกจะมีน้ำท่วมขัง สามารถกระจายและไหลไปสู่ตำบลอื่น ในวันที่ลงพื้นที่ไปตรวจสอบ เห็นว่าแบบที่ผู้อุทธรณ์ใช้ยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารในส่วนบ่อที่ ๑ บ่อปฏิภูม บ่อที่ ๒ บ่อตากปฏิภูม และบ่อที่ ๓ บ่อซึม กับข้อเท็จจริงที่ปรากฏมีลักษณะแตกต่างกัน เพราะมีลักษณะเป็นบ่อดิน ส่วนการตรวจสอบเรื่องกลิ่น พบว่า มีกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการน้อย เนื่องจากเพิ่งมีการล้างทำความสะอาดโรงเรือน ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ตัดมูลสุกรเก็บใส่กระสอบปุ๋ยแยกไว้แล้ว แต่สถานที่เก็บยังไม่ถูกสุขลักษณะ วางไว้วางกลางแจ้งและอยู่ใกล้แหล่งน้ำเสียและที่ดินข้างเคียง การตรวจสอบเสียงจะมีเสียงช่วงเวลาที่มีการให้อาหารสุกร และช่วงที่แม่พันธุ์สุกรคลอดลูก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการเลี้ยงสัตว์ ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองหงส์ อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในบริเวณผังเมืองโซนสีเขียว ใช้เป็นพื้นที่สำหรับเกษตรกรรม ที่ดินที่มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยมีแนวยาวลึกตลอดแนวขนานกับที่ดินข้างเคียง มีพื้นที่ประมาณ ๓ ไร่ ๕๕ ตารางวา พื้นที่โดยรอบเป็นสวนยางพารา สวนปาล์มน้ำมัน และพื้นที่ว่างเปล่า ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ กิจการเลี้ยงสุกร ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔ ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงสถานประกอบกิจการร้องเรียนมายังเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าผู้อุทธรณ์ก่อสร้างคอกเลี้ยงสุกรมีระยะห่างไม่ถึง ๑๐๐ เมตร และร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมอำเภอทุ่งสง คัดค้านการสร้างคอกเลี้ยงสุกร จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นว่า ใบคำขอไม่สมบูรณ์ เนื้อหา รูปแบบของคำขอไม่ระบุจำนวนสัตว์ที่เลี้ยง ไม่มีใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร แผนผังบริเวณสถานประกอบกิจการ และขนาดพื้นที่ที่ประกอบการ ไม่มีรายละเอียดการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของผู้ขออนุญาตก่อนการพิจารณาใบอนุญาตและแบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมภายใน ๔๕ วัน วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้อุทธรณ์ยื่นเอกสารคำขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นใหม่อีกครั้ง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ทำการก่อสร้างอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งระงับการก่อสร้างอาคารแก่ผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จากนั้นในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับหนังสือรายงานผลและขออนุมัติแนวทางแก้ไขปัญหาการร้องเรียนและการตรวจสอบเอกสารการยื่นคำขอรับใบอนุญาตของผู้อุทธรณ์ ปรากฏว่าคำขอไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ เนื่องจากเป็นกิจการตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์มีผู้คัดค้าน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย องค์การบริหารตำบลหนองหงส์ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและสร้างความเข้าใจ

ให้ทุกฝ่าย...

ให้ทุกฝ่ายรับทราบ รวมทั้งกำหนดแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหากลั่นרבกวนที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID -๑๙ และมีคำสั่งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดนครศรีธรรมราช ห้ามจัดกิจกรรมทุกประเภทที่มีผู้เข้าร่วมมากกว่า ๓๐ คน จึงไม่สามารถจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นได้ การพิจารณาใบอนุญาตจึงต้องระงับเอาไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง และได้ทำหนังสือแจ้งระงับการออกใบอนุญาตชั่วคราวแก่ผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๕๘๖ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อมาวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์นำเอกสารใบอนุญาตก่อสร้างโรงเรือนเลี้ยงสัตว์มายื่นเพิ่มเติม ภายใน ๑๕ วัน หลังจากนั้นได้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมตรวจสอบเหตุรำคาญ วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าทีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมคืนคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ยื่นเอกสารใบอนุญาตก่อสร้างโรงเรือนที่แจ้งให้ยื่นเพิ่มเติมภายในเวลาที่กำหนด วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ กรณีไม่มีใบอนุญาต ครั้งที่ ๑ โดยส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ๓ แห่ง คือ ที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของผู้อุทธรณ์แต่ไม่มีผู้รับเอกสารคำสั่งถูกตีกลับ ส่งตามที่อยู่ปัจจุบันของผู้อุทธรณ์แต่ผู้ไม่มีผู้รับ จึงปิดคำสั่งไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น โดยมีพยานบุคคลรับทราบในวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดประกอบกิจการ กรณีไม่มีใบอนุญาตครั้งที่ ๒ ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งขอความเป็นธรรมว่าได้ดำเนินการยื่นขอรับใบอนุญาตมาโดยตลอดแต่ด้วยสถานการณ์โควิดทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์จึงไม่สามารถจัดประชุมได้ ไม่ได้ตั้งใจฝ่าฝืนคำสั่งและมีความจำเป็นต้องประกอบอาชีพ จากรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช พบว่า ความลึกของบ่อพักน้ำเสียแต่ละบ่อไม่เหมาะสมกับกระบวนการบำบัดน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ และสภาพของพื้นที่เป็นที่ลุ่มจึงมีความเสี่ยงต่อการท่วมขังของน้ำในฤดูฝน และปริมาณน้ำเสียที่เกิดจากการล้างทำความสะอาดโรงเรือนและการอาบน้ำให้สุกรในแต่ละวันก่อให้เกิดน้ำเสียหลายลูกบาศก์เมตรต่อวัน ประกอบกับน้ำเสียจากกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรเป็นค่าที่มีความสกปรกค่อนข้างสูงวิธีการบำบัดตามธรรมชาติ โดยเก็บกักไว้อาศัยลม แสงแดดและจุลินทรีย์ในธรรมชาตินั้นยังไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะบำบัดความสกปรกของน้ำเสีย (เนื่องจากความลึกของบ่อ ในอนาคตอาจมีปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นของแก๊สที่สะสมใต้พื้นน้ำ) และปัจจุบันปริมาณน้ำเสียในบ่อเก็บกักที่ ๑ ค่อนข้างมีปริมาณสูงปริ่มขอบบ่อ หากมีฝนตกลงมาในปริมาณมากอาจจะทำให้น้ำเสียเหล่านี้ไหลล้นไปยังพื้นที่ข้างเคียงได้ อีกทั้งแบบแปลนที่ผู้อุทธรณ์ใช้ในการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารในส่วน บ่อที่ ๑ บ่อปฏิจุล บ่อที่ ๒ บ่อตากปฏิจุล และบ่อที่ ๓ บ่อซึ่มกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏมีลักษณะแตกต่างกันเพราะลักษณะเป็นบ่อดิน ในเรื่องของกลิ่น พบว่ามีกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการน้อย ส่วนเสียงสุกรจะส่งเสียงร้องในช่วงเวลาที่ให้อาหาร และช่วงที่แม่พันธุ์สุกรคลอดลูก

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ... ๑. กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเพาะพันธุ์

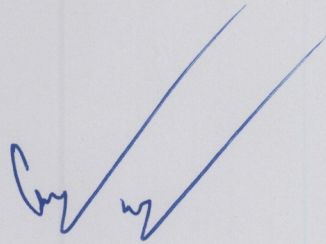
เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด...” ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๖ กำหนดไว้ว่า “ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ส่วนข้อ ๘ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการซึ่งกำหนดให้ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์... ๘.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการที่เลี้ยงสัตว์... (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด...” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีการประกอบกิจการเพาะพันธุ์สุกร โดยจะผสมเทียมแม่พันธุ์สุกรสลับกันไป เมื่อสุกรออกลูกอายุได้ประมาณ ๓๐ - ๔๐ วัน และมีน้ำหนักได้ถึง ๘ - ๙ กิโลกรัม จะจำหน่ายออก ถือได้ว่าการดำเนินการของผู้อุทธรณ์เป็นไปในลักษณะทางการค้า ซึ่งเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๑ (๑) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตพื้นที่ไว้แล้ว ต้องขอใบอนุญาตตามข้อ ๖ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ยื่นคำสั่ง นายหัตถชัย เมืองจีน ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาข้อสนับสนุน การใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการดำเนินการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓.๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด... แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในลักษณะที่เป็นการค้า โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ กำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๘ ๘.๑ (๑) แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์มีหน้าที่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและยังคงประกอบกิจการอยู่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งวาจาให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตถือเป็นความผิดตามข้อบัญญัติท้องถิ่นและพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องปิดสถานประกอบกิจการและขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ถูกต้อง อีกทั้งต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดในประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ เสียก่อน เพื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะได้นำเอกสารดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ได้ยืนยันจะว่าเปิดกิจการต่อ กรณีนี้ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีโอกาสดังกล่าวที่ว่าจะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว จากที่กล่าวมา ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์ เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น
คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย
ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงฐานอำนาจที่ใช้ในการออกคำสั่งโดยระบุว่าอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีใช้
มาตราที่นำมาออกคำสั่งทางปกครองได้ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงข้อกฎหมาย
ที่ใช้เป็นฐานในการออกคำสั่งจากเดิมมาตรา ๓๓ เป็นมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อย่างไรก็ตาม
แบบสรุปการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องมีวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถเลือกกระทำ
ได้หลายวิธี ตามหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่จำเป็นต้อง
จัดให้มีการประชุมรับฟังความคิดเห็น เพื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะได้พิจารณาดำเนินการออกใบอนุญาต
แก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วน
ตำบลหนองหงส์ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นศ ๘๒๐๐๑/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔

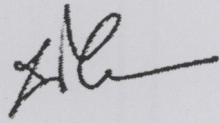
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

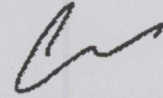
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

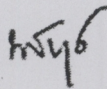
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

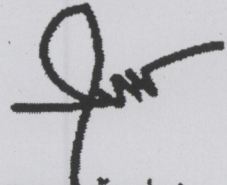
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

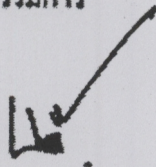
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

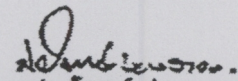
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

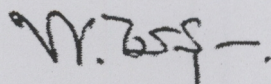
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

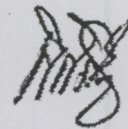
(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

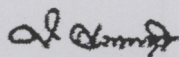
(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไมสุทร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิเชษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ